

ANY V

NÚM. 200

BARCELONA 24 JUNY 1892

LA FONDA

SETMANARI CATALÀ

10 CENTIMS lo número

Julian Posse

Copia fot. de A. Esplugas.

PROFESSONS

QUEST any si que han anat *trencadas*.

Aquesta vuytada de Corpus s'ha sortit de la regla, per falta d' arregladors.

E, l' úica vuytada que de temps *inmemorial* (com deya un diari) s' ha declarat en *huelga* forsosa.

Y si he s' ha celebrat per no perdre la costüm, ha estat á salt de cá, á corre-cuyta, que 'n dihém.

La vritat es que no ha fet l' efecte.

Las professóns, no sortint á la hora, com 'ls trenchs del carril, arrivan tart per més que corrin.

Y aquest any, per la mateixa rahó y per rahó de las ci: cunstancias, 'ns n' han quedat á deure de professóns.

Jo crech que lo millor hauria sigut que no n' hagués sortit cap de professó:

(Ab perdó siga dit dels carmetlayres, taulonayres, ginestayres y paperayres del curs.)

¡Que se n' han fet mal-bé de cors de *taulell* aquests dias!

Coréch á una *gueta* que tregins dugas fillas tan *guetas* com la mare, que vá ferirse la vigília de Corpus, al sapiguer que no podría dur als seu *pimpollos* a fira.

Se del cert que á un *manetegaire* de la Boqueria vá tortirli un *floronco*, de rabia, per no poguer lluhir pe'l cors, avuy fa vuytada, un pantalon d- dril (qu' encara 'l deu) y una americana de alpaca d- 6 pelus.

Tant lo Capità General com lo Bisbe, si sapiguessin los danys y perjudicis que han ocasionat á la cursuleria barcelonina ab la suspensió de la díxosa professó de Corpus, s' arrencaian los cabells.

A xis com los empleats de la *Casa Gran*, Gobern Civil, Diputació y la tropa del *cercòl* picavan de m'ns al sa- piquer que la professó no s' feyn, 'l galans d' escaleta, ossos de cantonada y *Julietas* de barri picavan de peus.

La llastima ha estat que no s' hagin deixat corre per' un altre any ó per sempre las professóns.

¡Que 'ns n' estalviaríam d' empentas y marradas!

De totes maneras, l' esguerro hi ha sigut, y per con- seqüent, la vuytada ha resultat mansa.

Una vuytada de Corpus sense professóns es com un vuyté sense vi.

Una professó més ó menos en aquestas diadas es cosa molt important, tan important... que no ho es gens.

Ab franquesa, no entench perque la havian de su- primir la professó per Corpus.

Sent aixis que hasta ab lo de las *huelgas* sempre ha anat y vá be la professó....

No mes es que va per días.

J. BARBANY.

REFRÀNS ADOBATS

El que no teme la luz...senyal que vol estar á las foscas.

Mas valen dos borados de vaca... que un de monjetas.

Qu'en fué á Sevilla... va veurer sevillanas.

Ojos que no vén...senyal que son cegos.

El que primero llega....es el que corra més.

Hombre sin palabra....es aquell qu' es mut.

Donde hay fuego.... hi han d' anar los bomberos.

El buen paño... val diners.

J. PUJADAS.

INTIMA

Vaig ferli al front un petó
y s' torná tota vermella;
á mi m' en vá ser un ella
que al cor me va dar fredó.
Al véurem groch, tingué pò
y tremolant, fent l' ullot
vá preguntarme:—Pepet,
per què un petó t' ha entrístit?

—Perque ai fermel he sentit
que tenías lo más fret....

MAYET.

DOLORA

A mon distingit amich lo jove poeta
IGNASI IGLESIAS

Dintre 'l prat te vegí que flors cercavas
y en mij d' ellas qu' hermosa apareixias;
un amor sempre etern folla 'm juravas,
y un "teva fins morir" me repetias.

Mes aquellas parauñas, ja volaren,
tal com del incenser lo pur incens,
y si al Cel totas juntas arribaren
Ell guardará lo meu amor inmens.

RAMÓN OJEDA.

DE BON MATÍ

Me retorna l' alenada
del mar blau y m' extasiá
quan aquesta endormiscada,
n' es per la lluna vetllada
al ser á punta de dia.

Quan de la llum la rojó
ens presenta vermellós
alií dalt en l' horitzó,
aqueil arch encisadó
tan sublim y tan hermos; y quan la lluna amaganise
á un costat, per l' altre surt
petit rotollo, qu' axamplantse
sobre 'l mar, van reflectanise
los raigs d' aquell sol tan pur
que don vida á la Natura,
pinta tots los camps de vert,
y hu ompla tot d' hermosura;
sobre 'l mar, polsimis d' or súra
y en tots los cors greu plaher.

De fantasia preuhat,
tot lo mon somnia á eix' hora;
l' innocent, felicitat,
veu amor lo enamorat,
y aquell qu' es desdixat, plora.

P. COLOMER.

La finestra del devant

Al mateix carrer de casa
devant per devant la meva,
com set talment per encàrrec
hi ha una xica finestreta
que claror dóna á la cambra
de l' hermosa Filomena;
la noya mes balladora,
mes simpática y riallera
de totes las mil y pico
del carrer de la Cadena.

Cada nit quan las nou tocan,
sense llum jo en ma finestra,
per no se observat que vello,
veig la meva vehineta
com ab llum dins de son quarto,
pensant que ningú l' observa,
tranquilament se despulla,
y al si 's sica al lit lleugera.

Cada nit veig en camisa
á la hermosa Filomena,
y cada nit més que may
contemplo novas bellesas.
¡Qué bonica! ¡Sembla un angel!
¡Quinas formas! ¡Quinas trenas!
No porta res, res postís...
ni s' empolva tan sisquiera.

Quan un cop sense cotilla
y al costat de la xinxeta,
busca pussas y las mata
sempre ab gracia picaresca,
pussa voldría tornarme
per salíá ab gran llegeresa,
fentla bobejá una mica,
en que 'm matés per ma pena.

Ditxós, ditxós del mortal
que 's puga casá ab la reyna

de totes las bellas noyas
del carrer de la Cadena,
y que tant me fa glatirme
darrera de ma finestra.

Tres setmanas he observat
sense deixarmen ni un sol vespre:
Tres setmanas, anhelós
he disfrutat de bellesas.
Mes desde ahir ya may mes
guaytaré per la finesira,
puig ahir vaig adonarme
que l' hermosa Filomena
dormía ab peuchs de llanal
Y per mes cásucn y pega
marcava ahí 'l calendari:
¡Primer de mes! *¡Luna nueva!*

LLUÍS MILLÁ.

AVIS

À LAS SOCIETATS DE BALL DE CATALUNYA

Trobantnos dintre de la época en que totes
las poblacions catalanas celebren la festa ma-
jor, los Srs. Ribera y Estany, duenyos de la
Litografia Barcelonesa, Sant Ramón, 5, han
preparat un gran y variat assortit de cromos
elegantissims propis pera programas de ball,
invitacions, etc.

Las Sóciets també hi trobarán variació en
Carnets pera sócis.

ELEGANCIA, SENS RIVAL Y ECONOMÍA

Dirigirse á aquesta Administració.

GALERIA DE CELEBRITATS

Ab aquest títul y ab tamanyo propi pera ferne un àlbum
especial, s' ha publicat una escutida col·lecció de persona-
liats artístics en la que hi constan, entre altres, las seño-
ras Duse, Borghi-Mamo, Tetzazzini, D' Arkel, Mendoza Te-
notto, Franceschi, Rossi, Massanés de González, Alvera,
Martínez (Joana), García (Fabiana), Martínez (Conxa), Ro-
mero, Campos, Forgado, Alba (Locadia), etc., etc. y los
Drs. R. y Amadeo, Valles y Ribot, Salmerón, Monturiol,
Mancinelli (L.), Mascheroni, Tintorer, Sarasate, Calvet
(Dam-s), Botarán, Soler (Pitarra), Bilaguer, Gayarre, La-
bo, Uetam, García Parreño, Vairo, Romera, Mario, Vico,
Calvo (Ricardo), García (Domingo), Riutori, Fontova, Lo-
renzate, Novas, Pianas, Galofre, Rosell, Bonapriata, Goula,
Edisson, Gómez, Pereda, etc., etc.

A pesar del esmero ab que aquets retratos han sigut pre-
sentats é impresos sobre paper-cartulina, lo preu de cada
exemplar es sois de

10 CÉNTIMS

Pera los senyors col·leccionistas tenim reservats un re-
puit número de col·leccions, sens augment de preu.

Á la Lluna

Cap de truya á la francesa
ab galtas de pa de ral,
vera eficie de l' as d' oros
(insignia d' un carcaval);
te n' ha d' espicá unas quantas
que á fé no t' agradarán,
un que per la teva culpa
se' ha vist fet un votaván.

¿Sabs que no es prou educada
la que presentarse cosa,
tot d' un plegat á la terra
sense saber si hi fa nosa?
¿sabs que aixó es ser molt manefla?
sembla que en puesto tan alt

com es:ás, te tocaría
tení un poch mes de moral.

A mi 'm vares comprometrer
y aixó ho fa sols un canalla...
¡traure 'ls nassos per las boyras
al ser jo dalt la muralia!;
está clar, me vejí 'l sogre...
corregue un poch mes que jo...
y lo demás corrió á cuenta
d' aquell malenit bastó.

Mes ja t' han comprés las maulas,
ja de tú ningú fa cas,
y han nombrat per reemplassarte

la electricitat y 'l gas;
quedant ta missió reduhida
(y encara 'ls has de enganyar)
á indicar sols als pajesos
lo temps mellor per sembrar.

Adeu donchs: no volém tractes
ab la que sense decoro
una mitja fa d' emblema
al imperi del rey moro;
y l' aura mitja s' empleya
ab una faija idiota,
per irinxar carn de tocino
y per picar la pilota.

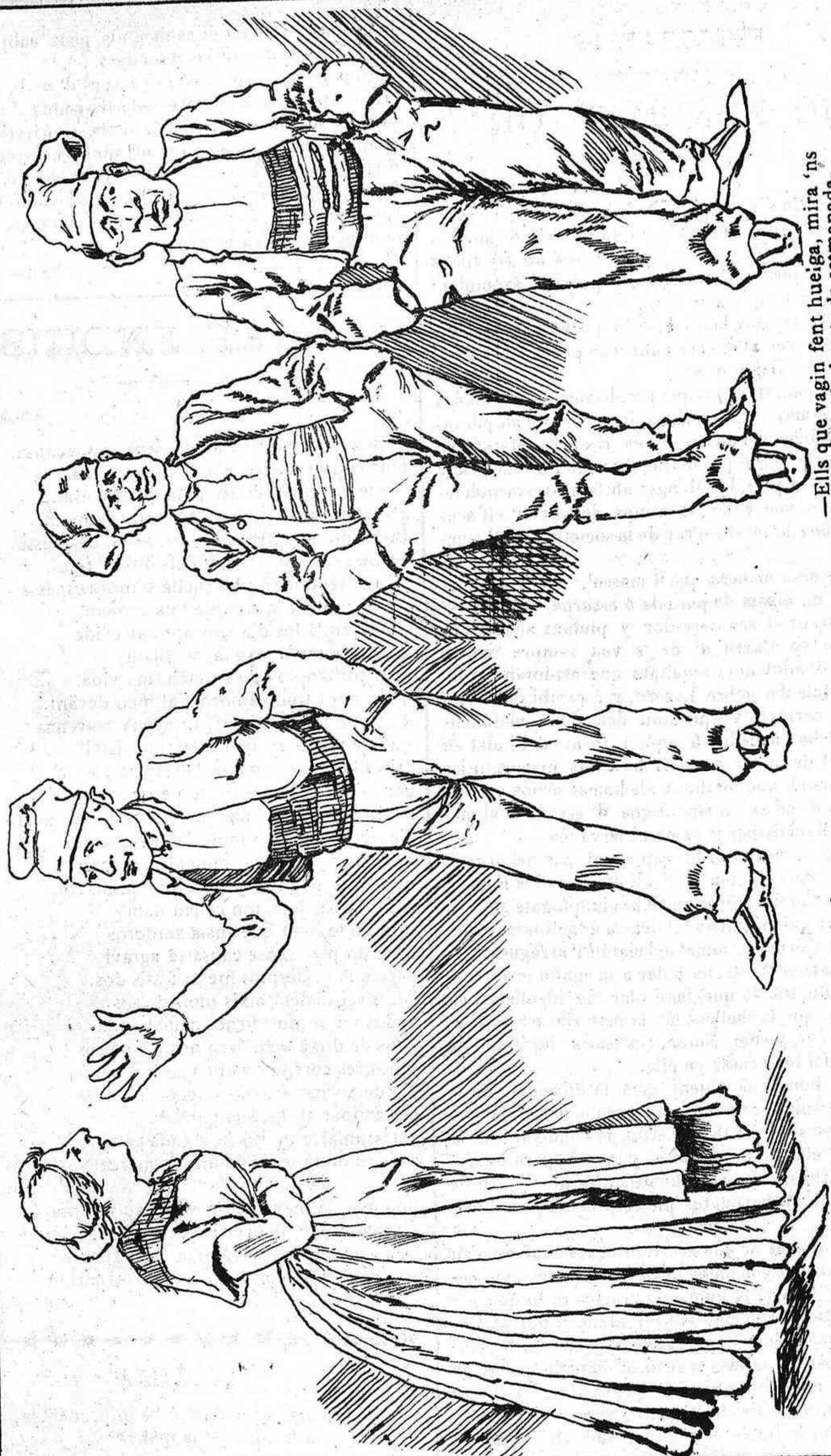
F. de P. JUANICO.

ACTUALITATS

—A quin' hora 'i ve bè?
—Noy, á cap. Estich de huelga.

LA TOMASA
ESQUIROLS

—Ells que vagin fent hueiga, mira 'ns
emporíem cinch durets de setmanada.
—Treune vuyt rals d' àrnica.

—M' han dit qu' erats esquirol.
—Es clar... Ja m' has vist la qua.

FOTOGRAFIAS

LO BURRO D' OR

S lo sér mes felís de la terra.

Ab l' àngul facial tallat ab lo modelo de l' del gorilla ó chimpance no te altras aspiracions que las d' aquestos exemplars de la familia zoologica.

La cassola ben plena; lo porró ben curullat y un ser alto; veus aquí comprierts los desitjos del Burro d' or.

Jamay ha pensat ab lo qué pot haverhi de teuladas en amunt, jamay s' ha atormentat lo cervell ab pensaments filosofichs; ni sab lo que es Ètica ni Metafísica y veuria sortir lo Sol pel detras de Sant Pere Marí y poudrers per la part de Mongat ab la mateixa indeferència ab que veu volar lo temps devant d' ell sens emplearne una hora al servei de la societat que l' comporta.

De la mateixa manera que l' mussol, s' veu assediat sempre per un aixam de pardals ó esturnells que l' segueixen voltant al seu derredor y piulant alegres, de igual modo lo Burro d' or s' veu sempre voltat d' una cort d' aduladors esquilats que esplotan las facultats mentals del pobre Lázaro, y á cambi de falsas mostras de carinyo, s' aprofitan dels dons metàllich que la sort ha concedit a aquell tocat del bolet en compensació de lo avaro que li ha sigut negantli las prerrogativas ab que ha dotat als homes serios.

Lo Burro d' or es un tipo digne d' estudi y al mateix temps divertit per l' home observador.

Repareulo sempre ab lo cap alt al pés del organc distintiu del seu caràcter; ab l' idiotisme en los llabis y l' orgull pintat en los ulls raquitichs aixuplugats sota un front botarut y deprimitab tendencia a inclinarse enderrera com si l' organo animal del clatéll l' atragués de la manera qu' atrau l' estrella polar a la agulla imantada.

Refractari a tot lo que fassi olor de idealisme, ell no véu mes que la bellesa de la matèria en la part menos p' a 'ca, y com Neòn, realisaria la fabula de Leda si algú li fes pensar en ella.

Fuig dels homes de talent com la oliva fuig de la llum solar y solament admets prop seu a sers inferiors en posició social, puig t' e l' instint de coneixer qu' es superior a n' ells en alguna cosa, y los tria pera poderlos manar arbitrariament enlluernantlos ab lo brill de son or, que son las bayonetas que sostinen aquesta maestat bufa.

Lo Burro d' or es de una sensibilitat refinadissima en lo que s' refereix a son amor propri; se l' podría anomenar lo gall d' indi de la humanitat racional; lo que per un home sensat es sols una falta d' atenció, per lo Burro d' or es una ofensa imperdonable; prefereix la adulació descarada, a la mes petita observació que puga contrariarlo, encara que siga en profit seu; y del mateix modo que lo tisich de tercer grau s' creu molt lluny de serho, lo Burro d' or te la convicció intima de ser un dels set sabis de Grecia, que ha tornat a naixer un' altra vegada.

Ja pot ser lo Burro d' or vell y de mala figura, ell s' veu al través del mirall, jove y guapo y estranya com

las donas totes no li cauen als peus subjugadas per irresistible y desenfrenada passió.

Fins l' amor que compra a pes d' or li sembla desinteressat, com desinteressada li sembla l' amistat del mateix modo comprada, y si la caprichosa fortuna abans de morir lo Burro d' or, no s' encarrega de treurerli la vena, deixantlo pobre y ab sas solas propias forzas, aclarará los ills, y dirá, parodiant ai emperador romà, si es capás de dir may una sentencia:—Avuy lo mon pert un gran home.

SERRALLONGA.

MAR ENDINS

AMOR.

Boguém, la meva amor, sens cap recansa, m' ar endins nostre bòt deu l' eugé anar.

No temis pás, jo no puig fa bonansa.....

¿No veus quan Ilisa va avansant la mar?

Boguém, boguém mes fort, així, despressa, no deixis ni un instant dels dits lo rém...

¿Veus, lentament ja a quella sombra espessa ne v'á cubrint lo sol que tots aymém.

Llá d' enllá los dos sols hont atrevida

la gavina ran d' ayqua va volant, jo i contare lo que patesch, ma vida,

quan no t' tinch amorosa al meu devant.

Tot convida a estimar. L' ayqua blavanca que de tan clara apar talment cristall,

cristall que dolsament l' oreig ne trenca com si volgués per tú, ferne un mirall.

¿Vritat que m' aymas molí? Massa ho sabia.

També t' aymo jo molt, la meva amor; no vo'dría en quet mon altra alegria

que la de poguert' tindre prop mon cor.

Així acostadets, ton cèlich Ilabi junt ab lo meu que ansia xardorós

ferte un petó sense causarte agravi pera que tú després me n' fassis dos.

Així acostadets, així mots dolsos abdós tenim que dirnos com la mel.

Fins de ditxa alateijant nostres polsos y nostres cors se creuhen está al cel.

No deixis pas lo rém, ja poch ne falta per arribar al lloch tan ansiat,

per animarte un poch, a cada galta lo suau oreig te deixa un bés marcat

.

Boguém, la meva amor, sens cap recansa, en terra l' bòt lleuger ja pot anar.

Deu a n' als dos conservi la esperansa de que hi poguém un altre jorn tornar.

J. T y R.

MÁXIMA

Si un per crim ó bè imprudència a la humanitat fa mal,
jo mata mes la sentencia
que li dóna la conciència,
ó bè la del tribunal?

J. MIRALLES.

CORPUS

•••••

Los que hi guanyan

Los cerers que treuen 'ls recons del magatzém y es la segona diada (després de Setmana Santa) que fàn lo negoci del sige, aprofitant-ho tot y fent passar totas las matràculas de la indústria cerera.

Los confiters arrebasant materials per fabricar caramellos á quintas, guanyaníhi... lo que no volérem saber.

Los sastres que días abans já estan ab l' estisora als dits malmetent pessas de roba pels parroquians y noys, molts d' ells per anar á fer lo pendó.

Las modistas fentse va'gué las sevas mans, só pretest de que tenen massa feyna, pagant las senyoras un ull de la cara per lluir a tal festa.

Los sabaters trayent ab gust lo fetje estirant nyinyol y ripican sola per servir bon calsat no del de sis pessetas, sino del de primera, d' aquell que hi queda la vida y que per desgracia ne fán pochs parells.

Guanyan, 'ls revedors de caramellos. Guanyan, 'ls que venen ginestra y son 'ls que tenen lo negoci més rodó y més segú de no perdre perque no més 'ls costa lo travall de cullirla. Guanyan las músicas particulars que durant la vuytada son contractadas pels de la ciutat y 'ls de fora, sent un bon Juny.

Creuen guanyarhi 'ls que tan sols hi van per ferse veure dels que més tart n' esperan algún destino ó empleo.

Creuen guanyarhi los fanàtichs per guanyar la glòria del cel que 's difícil é impossible d' obtenir.

Creuen guanyari aquells que tenen creus, medallas y altres distincions per ferse mes grants lluïtio y lo que fan es demostrar son orgull y sa vanitat declarada.

Guanyan los barbers pels molts concurrents á empalaynarse per fer lo maco, ab bons pentinats, arrissats, aseytats, empolvats com lo sexo semení y mil olors y potingas que la ciència vá descubrint.

Y no cansém mes lo pensament perque encara ne buscaria més per anotarne.

Los que hi perden

Lo sastre, que després de treballar nit y dia per atendre al parroquiá, no cobra la factura, malehint lo dia que li va pendre la mida.

La modista per lo mateix, escusantseli que 'l senyó es á viaje, que está malalt, ó que ho troba car, pasant dias sense veurer la modista satisfeta dels seus afanys per complaure á la senyora.

Los escombraries que 'ls toca rascá ab l' escombra més que de costum, per netejar carrers y plassas hont ha passat la professió, pera treurer aquell engrut aixafat de sorra, aygua, papereis y ginestra.

Hi perden, y son los que més, los pobres soldats, que lo dia abans estan de fragatela rebent alguna bufa, y lo dia següent marejantlos tot lot lo dia fins á fels 'hi figura las camis sense que 'ls toqni res de bó.

També hi perden los músichs militars que 'ls revenian bufant tots vuyt dias per lo molt que 'ls toca; un trago y gracies.

Hi perdem ciutadans en general perque dels fondos comunals s' envian cad' any alguns milers de pesetas per reumbejar uns quants.

Molts hi perden també, per que mentres soná fer lo bedóch 'ls buydan lo pis y al tornarhi 's quedan ab un pam de nás.

Hi perden 'ls gomosos perque reban trepitjadas y empentas que arriba á marejarlos de debó.

N' hi ha que hi perden; perque realment perden lo rellotje, la cartera ó lo portamoneda.

Alguns hi perden pel disgust de que 's vehuen pre-

cisats á anar á fer costat als seus superiors, que de segú més s' estimarian pender la fresa á la galeria de casa seva.

Me descuidava de fixarme ab uns que també hi pérden pró aqueis ab gust, y son los pendonistas que desembisan per refrescos y tuberis.

Y prou, perque entre ganancias y perduas n' hi ha molts que s' alegran ó 's disgustan per la arribada de Corpus.

JOSEPH OROMÍ ARÚS.

CURIOSITATS

LO COMERS DE PELLS DE GÓS

TRADUHIM de "La Nature," revista de ciencias de la casa de G. Masson de París, un curiós article que demostra l' esperit comercial que posseheixen los, si és del imperi del cel.

L' imperi de la Xina, diu lo citat article, es per exceŀlencia lo país dels comers estranys; siga que aquests comers responden al gust y costums estranyas d' aquella gent ab qui, siga que tingan lo capricho de utilitzar lo que en los demés països 's llensa; lo cert es qu' es la gent d' instant comercial y que troben medi de treurer partit de tot quant s' ofereix á la seva activitat.

A Mandchouria, la part mes septentrional de la Xina, es lo lloch hont se desarrolla ab mes potència lo comers de pells de gós.

Cada any en lo port de New-Chevang 's fá un important tráfech de mantas y tapissos de la pell d' aquests animals. Y que no son gossos vagamundos ó perduts los dedicats á aquest giro. A Mandchouria, diu *Le Journal de la Chambre de commerce de Constantinople*, y especialment en los confins de Mongolia, 's troben grans remats de gossos alguns dels quals passan de mil caps, y que constitueixen un verdader ram de riquesa dada la importància qu' ha pres aquesta mena de comers.

Entre los naturals ja 's dota á las fillas ab tal ó qual nombre de gossos de la mateixa manera que si 's parlés de remats de bous ó de multóns.

Las pells dels animals, diu l' articulista francés, son verdaderament notables; lo pel es tupít y espés, llarg, sedós, d' una qualitat superior, y s' explica per ser lo clima de Mandchouria excesivament frèt, per lo que la naturalesa ha dotat als animalons d' una pell peluda que puga, com las martas del Canadá, defensarlos dels rigors de tan baixa temperatura.

Generalment los gossos, al igual qu' aquestas altres bestias americanas, son sacrificades en lo cor de l' hivern qu' es quan lo pel està en son periodo àlgido de creixement, y abans de cumplir l' any de edat.

Lo preu corrent d' una pell després de treurerla del animal es de 1 shilling ó peniques que equival á uns 6 rals de la nostra moneda, exceptuant las de colors y qualitat extra, que arriuen á conseguir preus bastant mes elevats.

Avuy 's trovan en lo país grans hisendas de criassa montadas ab tots los adelantos, que posseheixen gran nombre de gossos y que per las condicions especials del país, la manutenció dels animals no porta casi cap gasto.

Si á això s' anyadeix que hi ha rassas de gossos que los xinos se 'ls menján ab la mateixa delicia que nosaltres los galls d' indi, no deixa de ser per aquella gent d' ulls obliuios, un comers molt lucratiu.

PEPET DEL HORT.

LO D' AVUY

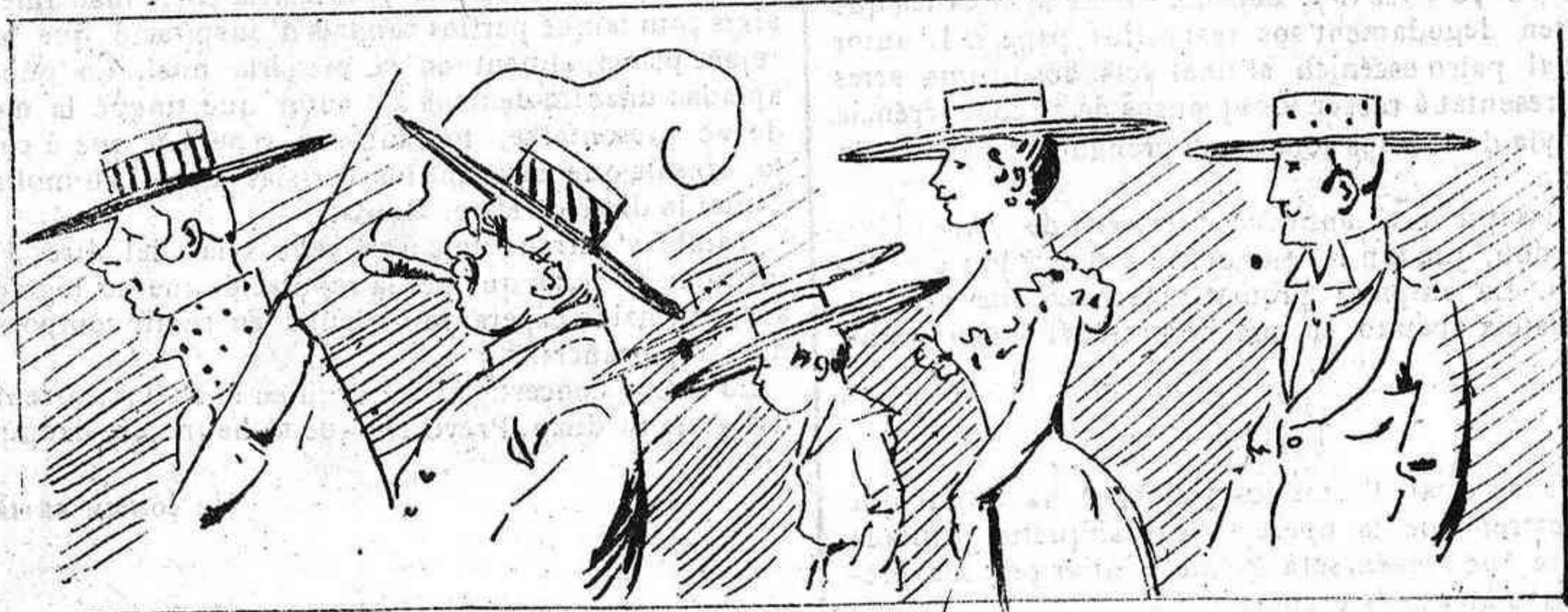
Noya... aquí tens lo teu sòcio.
—Ara estich per esquin.

BARRETS D' ESTIU

—No sé com t' ho arreglas, Carlos, per no suhar; jo
ab tot y portar parasol y vano sempre degoto.

—Pues ja veurás, Paquito, cómprat un barret enter
y no un esquitx com portas.

“T' ES QUESTIÓ DE GUSTOS”

NOSTRE RETRATO

Nebot del eminent actor Julian Romea es lo nostre biografiat Julian Romea. De nom y apellido igual que l' oncle es també com lo malograt oncle un bon actor sino que s' ha dedicat preferentment al gènero chico com se sol dir. Ademés de artista escénich pot dir-se artista compositor puig si fa música també se surt ab la seva; ó sino provas: la hermosa partitura de *Niña Pancha* es d' ell. Y si 's vol comprender a hont arriba son numen artístich, s' ha de sapiguer que ademés toca'l violí, saber d' escultor y otras cosas qu' ell deu sapi-guerse.

Com á premi del seu talent avuy tenim lo gust d' incluirlo en nostra acreditada Galería.

LÍRICH

Maria Egipciaca es lo titol de la comèdia dramàtica, estrenada lo dilluns passat en aquest teatro ab èxit satisfactori.

Lo senyor García Santisteban autor de dita producció, no s' ha proposat resoldre cap problema y sí sols entretenir l' atenció del públich ab un desarollo interessant, pero en cambi l' obra está bastant carregada de inverosímilituts y lo desenllás resulta fret quan era d' esperar un efecte dramàtic.

La protagonista y 'ls personatges Alberto y Roque resultan acabats. En son desempenyo alcansaren repetits aplausos la Sra. Tubau y los Srs. Sanchez de Leon y Vallés que interpretaren degudament sos respectius papers. L' autor fou cridat al palco escénich al final dels dos ultims actes habentse presentat á rebrer los aplausos de la concurredàcia en companyia de tots los actors que prengueren part en lo desempenyo.

Pera l' dissapte está anunciat l' estreno de *Thermidor*, obra de Sardou, que tan rebombori va armar á París lo dia del estreno. La empresa promet presentar dita producció ab lo mateix aparato en que ho presentá al estrenarho en Madrid.

TIVOLI

A causa de no estar llests los trajes, s' ha tingut que aplassar l' estreno de la opereta de Planquette, titulada *Surcouf*, obra que creyém serà d' èxit, á jutjar per: los preparatius y luxo ab que 's prepara.

Sens dupte no volguent la Empresa que 's deixés de saborjar música del esmentat compositor, s' han donat algunas representacions de *Las Campanas de Carrión* obra

que á excepció del Sr. Banquells, que ab lo personatje de Gaspar hi logra una justa ovació, los demás artistas continuament tocaren campanas.

CALVO-VICO

Grandes y chicos sarzuela estrenada dilluns passat, no es més que un pretexte pera presentar uns quants artistas liliputienses que declaman, cantan y ballan ab tal perfecció que a mes de quatre artistas grans han de fer enrojar las galas.

Al final se presenta també una parada militar en minatura que causa un alborot d' entusiasme.

En la execució, com ja hem dit se distingiren tots los chicos y en gran manera la nena Santafé y tot lo cos de ball que ab molta maestria ha sigut dirigit per la coneguda ballarina Sra. Pamies, artista que demostira ser una especialitat en ensenyar cor. Ògafos microscòpichs.

En conjunt *Grandes y chicos* mereix veurers per lo raudal de paciencia que s' hi ha tingut d' inquirir y estém segurs que produhira magníficas entradas.

CIRCO EQUESTRE

Sembla que per la Direcció hi ha lo acertat propósit de mudar tota la companyia puig en molts pochs días d' interval hi ha hagut 4 debuts, alguns d' ells importantíssim, com la familia Cañadas, ja que aquest diminutis artistas executan en lo trapeci una serie d' exercisis ab pasmosa agilitat y consumada maestria con los mes acreditats acróbatas.

CIRCO ESPANYOL (modelo).

Han debutat ab moltíssim aplauso unas germanas que s' apellidan: *Sansoni* (sens dupte per possehir condicions herculeas com Samsón) que executan molts y variats treballs de forsa, arribant el extrem de trencar ab las mans y ab molta facilitat una cadena de ferro de bastanta espessor.

Pera avuy está anunciat lo debut en aquest circo de Miss Zephora artista que ab discutit aplauso ha actuat fins fá poch en lo Circo Equestre Barcelonés. No trovem prou acertat aquest ajust, ja que ademés de no causar novetat en la concurredàcia, los treballs que en lo trapeci executa no resultan ser la millor atracció del globo, adjectiu que ab molta modestia se sobreposa á son nom.

Qui sab, potsér te cosas amagadas. Ja procurarem enterarnosen.

CONCERTS D' EUTERPE

En lo passat concert s' estrená un coro descriptiu, titulat: *Per Sant Isidro*, lletra de Lluís d' Alemany y música del Mtre. Vaqué, composició que lográ un bon èxit per la armonia de sos cantabils y maestria en la instrumentació, així com també per los raudals d' inspiració que la saborejan, principalment en la pregaria final. Lo públich ab aplauso unanim demandá á l' autor que tingué la modestia de no presentarse, lograntse la repetició que á pesar de lo cansats que estavan los coristas, accedí ab molta amabilitat lo director Mtre. Goula.

També s' estrená un coro á veus solas del Mtre. Ferrán, intitulat: *L' ivern* que per la reputació que te lograda sor autor hi havia esperansats motius en sentir composició de mes importància.

Lo tercer concert, tindrà lloc en lo 24 del corrent, festivitat de St. Joan. Preveyem que s' haurá de aixampliar lo local.

UN CÓMICI RETIRAT.

UN DE TANTS

Mentre 'l xarrich carboné
's mofa del esguerrat

aquest obliida 'l papé
y 's queda ben castigat.

Ab molt sentiment hem sapigut la trista nova que afigeix á nostre company y amich D. A. Guasch Tombas, puig no contenta la terrible Parca en haverli arrebatat fa tres mesos á un preciós nen de tres anys, are s' ha cebat cruelment ab la nena que li quedava de quatre, y que per ser la única, era lo verdader regosij d' ell y sa estimada esposa, que á causa de tant terrible sino també se troba malalta de cui-dado.

Molt celebrarém lo restabliment de dità senyora é inútil creyèm manifestar la part que preném en la pena y aflicció que actualment agobia al amich.

Sabém que en lo col-legi pera senyoretas que hi ha instal·lat en la Ronda de Sant Pau, n.º 35 ademés de las asignaturas compresas en la ensenyansa elemental y superior, ha introduït sa inteligent Directora classes de dibuix, música y gimnasia.

Molt nos plau aquesta notícia, y ab nosaltres als habitants d' aquella barriada, puig se feyan altament necessaris ditas ampliacions ja que de dit col-legi ne tenim datos notables de bona ensenyansa.

'Ns consta que la inteligent empresa del Teatro de Romea esta juntant elements pera poder presentar en la pròxima temporada un magnífich é idóneo elenco de companyia y un repertori d' obras que farán las delicias dels amants del nostre verdader Teatro.

Nosaltres ho celebrém de cór, mes á mes haventnos convenit d' aquell refrán castellà:

Nunca segundas partes fueron buenas.

Encara que val poch, no li faltara l' ajuda del nostre periódich.

Un llamp va matar á un jove de 22 anys mentras se feya una torrada.

Lo ferse torradas ja altres cops ha donat mals resultats.

Que no hi hauria en la Casa gran un' anima caritativa que mirés per lo tan concorregut carrer de Pelayo?

Mirin que l' altre dia dins d' un sót s' hi van amagar dos lladres.

Hi ha forat que ben colocadet hi cabría tot l' Ajuntament. Poden probarlo.

Sembla que tenen lloch algunas diferencies entre lo govern y lo Sr. Sagasta sobre si 's nombrara duquesa ó marquesa á la filla del gefe liberal.

Que no podria ser que la fessin una cosa y altra?

Jo m' estimaria mes aixó que no que li senyalessin una pensió de tres pessetas.

Títols nobiliaris ray...

A la cuenta s' ha obert una de las carbassas que desde Bruxelas varen ser enviadas al actor català aquell, y á dins s' hi ha trovat un Tenorio belga.

No volém dir que tingués la pinya.
Ara, no confonguem...

Desde avuy retirém lo cambi ab lo setmanari *Lo Teatro Català*, determinació que durará mentres tingui los actuals director y propietari.

Lo Sr. Goula, lo primer galan jove cómich de Catalunya ha entrat á formar part de la Companyia que ha de actuar en Romea la próxima temporada.

Já 'n tenim tres!
Ara si que casi son prou pels rigodons.

NOTAS ALARMANTAS

S' anuncian pera últims de Juliol y principis d' Agost calors astixants.

'S diu que encara tenim Cánovas per dos ó tres anys.

S' acentua la versió de que aquest any 's tornarán aygua poll las gratificacions de La Trasatlàntica.

Corren rumors de que pera la pròxima temporada 's rebaixaran los sous d' alguns actors de la companyia de Novetats.

BIBLIOGRAFIA

Pera la Biblioteca de «La Tramontana» s' ha publicat un nou tomo d' gut a la ploma del reputat escriptor D. C. Litrán, que intitula *La Mujer en el cristianismo*, precedit d' un pròleg titulat: *La Mujer ante la ciencia*, escrit per don Oton de Buen, catedràtic de Historia natural de nostra Universitat.

A pesar de que dit tomo conté unas 100 planas esmeradament impresas, se ven al infinit preu de 2 rals en llibrerías, Kioscos y corresponsals del esmentat periódich.

Lo Sr. Domingo Bartrina 'ns ha remés un exemplar de *Any nou, vida nova*; moló ech estrenat ab aplauso la nit del 1 de Jener últim en lo Teatro Calvo Vico.

També 'ns ha favorescut D. Manel Rovira y Serra ab un exemplar de sa joguina titulada: *20 duros per endavant*, que obtingué un bon èxit la vètula del 24 de Maig passat en lo teatro de Nòvedats.

A tots los doném las gràcias per sa galantería.

Secció Marítima

La goleta C. de N. Capità A. T. ha tornat desde aygas de Tortosa sense rendir viatje, á Reus, com tenia marcat en lo derrotero.

Sembla que lo intelligent nostramo T. B. ha sigut la admiració d' aquells habitants en desprestigi del Capità, que cremat ha manat virar en rodó ab rumbo á nostre port.

'S diu que s' alterarà lo *R. l.* ab la sortida del nostramo, que ja te barco pera anarhi de Capità com li correspon per categoria.

Se diu que l' *hermano* Anton de la Casa de Caritat va dar una pallissa à un *asilat* que la pobra criatura va haver de fer llit.

Que no se n'hi podrà dar ara una à n'ell que no fes mai res de bon en tota sa vida?

Segur que aquest mestre vā á missa tots los días de guardar.

Y 's deu confessá al menos una vegada á l' any.

Y creu que al ser mort anirà al Cel.

¡Barbaro!

Que ja son mes puntuals à la oficina are los empleats de ca' la Ciutat?

Ho dih' m perque fariam tocar las campanas.

Y *El Diluvio* estaría content.

Y la ciutat hi guanyaria

Y ells tindrian mes gana.

Y tothom los estimaria.

¿Oy?

Sembla que a'gún *prebere* de Tarrassa va predicar que s'estaven condemnats los que representavan lo *Judas* de Pi-tarra y també los que l'anavan a veurer.

Si son ó no condemnats, no ho dirém, pues no som tan sàbis com lo *prebere* de Tarrassa, lo que si, que à la Compania li va cos ar molts quarios l'anatema del *prébere*.

Y com deya Barrina.

¿Y si luego resulta que no hay cielo?

¿Qui paga los pejúdics?

Segons llegim en *La Espanya Artística* la companyia infantil que dirigeix lo sr. Busca esia representant ab grandios exit la saizuela *El rey que rabió*, sent aplaudidissims tots los artistas en miniatura que hi prenen part, principalment los que desempenyan lo protagonista y lo general

Si serà això una segona part de las proteccions de Sant Vicents Ferri; que los xichs ensenyaran als grans.

No volém pas dir que los nostres artistas que tenim à Eldorado hagin de aprender d' eils...

Res d'aixó.

Pregunta un periódich si consentirém que los inglesos 'ns treguin de Africa.

Consentim tenirlos à dins de casa qu' es molt pitxor. Al menos ja que 'ls tenim relogats paguessin lloguer.

Poisser ne cobran.

¿Qui sab? Aixó qui 'ns ho diría fora D. Contrabando.

Lo Sr. Dicenta diu al final d' un article *Los discretos*, publicat en *El Diluvio* que s'estima mes ser arriero que burro.

¿De debò?

Vaja donchs, que li cambihin lo paper.

'S parla de sustituir lo municipi de S. Martí de Provensals per un altre de Real Ordre.

Y sí,... si aquets no s'entenen.

Y que no 's descuequin lo secretari particular.

Sembla que la solució de la huelga ha quedat enganxada ab saliva dejuna.

Lo temps ho dirá.

NOTICIAS METEOROLÓGICAS

L' astrónomo Mr. Escarxof koff anuncia un nou ciclón *huelguero* que no tardará a apareixer per la part de Sans seguint los quadrats de Gracia, Sant Andreu, Sant Martí hasta lo Camp del Arpa.

Per los boscos del voltant ja 's veuen saltar pels arbres escamats, grans ramadas d'esquirols ab las quas dretas.

TEATRO DE GALELLA

FUNCIÓ DE BROMA

Després de várias conferencias sota voce y de dos tiritos de caramama 's representará la farsa en tres actes de injusticia;

LA PROFESSÓ

Ó

LAS FABRICAS PARADAS

Donarà fi la funció ab la pessa de circumstancias

UN ARCALDE EN RIDICUL

Y finalment 's cantarà la palinòdia y quedarán las coses com abans.

Entrada: per la Riera.

GANGA

Desd' avuy fins al 10 del pròxim Juliol, mediante la presentació del últim exemplar de LA TOMASA, podrà adquirirse ab considerable rebaixa ó sia per 15 CÉNTIMS lo aplaudit monólech en un acte y en vers, original del distingit escriptor D. A. GUASCH TOMBAS, titulat:

LO SETÉ SANT MATRIMONI

NOTA.—La aplaudidíssima comèdia en un acte y en prosa original del distingit escriptor don J. M.ª Pous, titulada: *UN DINAR Á MIRAMAR*, podrà adquirirse ab la rebaixa del 50 per cent ó sia lo preu de 2 rals, fins lo dia 30 del corrent.

ADVERTENCIA — Los suscriptors de fora, que ho sigan directes d' aquesta casa, bastarà que 'ns escriguen enviant l' import de las obras; los que no tinguin dita qualitat, además de la carta, que 'ns envien lo número de LA TOMASA, que 'ls hi serà retornat al remetreish lo que demanin ó bé que s' entenguin ab lo nostre corresponsal que ja se cuidará de fer lo pedido.

ADVERTENCIA Á NOSTRES CORRESPONSALS

Totas las obras que resultin ab la rebaixa del 50 per cent, no van inclosas ab lo descompte que acostumém fer, degut á los molts sacrificis que 'ns ha reportat la combinació y no ser obras editadas per la casa.

¡¡HA SORTIT!!

¡¡HA SORTIT!!

LA CIUTAT D' EN NYOCA

Viatge estrambòtic, humorístich,
descrit en vers

PER

J. ♦ AYNÉ ♦ RABELL

R. LAGO

32 planas de text y 38 vinyetas per UN RAL

S' està agotant la edició, de modo que alguns Srs. Corresponsals si trigan no hi serán à temps.

SECCIÓ DE TRENCACIÒS

XARADA

Ma primera es animal
Leal;
Es tractament de senyós
La dos:
Una mida en desús es
Ha tres.
Ab eixos datus ja 's pot,
Rumiant molt poca estona
Un carrer de Barcelona
Trovarse ab lo meu tot.
PLÀCIT Rosés.

CREU DE PARAULAS

Sustituir los punts per lletres de
modo que llegits horizontal y vertical-
ment diguin: 1.ª: ratlla: Part del cos;
2.ª: Veu militar; 3.ª: Nom de dona; 4.ª:
Carrer de Barcelona; 5.ª: Nota musical;
6.ª: En las cartas.

CINTET BARRERA

GEROGLIFICH

CCC 100

IM IM

FAN

PPP & I

IGNOCENT PORCAR.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 — En l' Exèrcit.
- 3 4 5 6 7 5 2 — En lo Circo Equestre.
- 3 4 5 6 7 8 — Adorno de saló.
- 5 7 5 6 5 — Máquina agrícola.
- 3 4 5 2 — Las pansas ne tenen.
- 6 8 2 — Número.
- 6 1 — Preposició.
- 2 — Consonant.
- 8 2 — Un cuadrúpedo.
- 6 1 4 — Persona invisible.
- 7 8 6 5 — Població catalana.
- 3 8 7 6 5 — Objecte de cànem.
- 7 8 2 5 6 5 — Ho fa l' atmòsfera.
- 3 5 7 6 1 7 2 — Carrer de Barcelona.
- 7 8 6 8 7 1 6 5 — Apellido d' un músich
- 7 1 3 5 6 8 2 — Encarrech.
- 3 5 7 7 8 2 — Vehiculs.
- 7 8 2 1 7 — Planta.
- 7 8 3 5 — Carrer de Barcelona.
- 8 4 2 — Cos esféric en plural.
- 5 7 — Veu de mando.
- 8 — Vocal.
- 6 8 — Nota musical.
- 8 3 5 — Animal anfibí.
- 7 8 2 5 — Nom de dona.
- 5 7 7 8 2 — Planta alimenticia.
- 3 8 7 7 1 4 — Comunicació.
- 1 2 3 8 7 7 5 — Los llasseros ho fan.
- 1 2 3 4 5 6 7 5 — En lo mar.

PAU MORA.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR.

Sinonimia.— Serra.— Coll (collina).— Montanya.

Trenca-caps.— Sant Jordi mata l' aranya.

Ters de silabas.— HU ES CA
ES CA LA
CA LA MAR

Logogrifo numérich.— Florentina.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

Preus de suscripció:

Espanya y Portugal, trimestre	150 pta
Cuba y Puerto Rico id	2 "
Extranger id	250 "
Número corrent	010 "
" atrassat	020 "

NOTA—Tota reclamació podrà dirigir-se á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, n.º 5.

LITOGRAFÍA DE RIBERA Y ESTANY

Lit. Barcelonesa, S. Ramón, 5.—Barça